

O Paneuropskoj uniji...

Osnivač Paneuropske unije je Richard (grof) Coudenhove – Kalergi, rođen 17. 11. 1894. u Tokiju (Japan), a umro 27. 7. 1972. u Schrunsu (Austrija).

U berlinskim novinama Vossische Zeitung 15. 11. 1922. i u bečkim Neue Freie Presse 17. 11. 1922. objavio je članak pod nazivom Paneuropa – jedan prijedlog. Richard Coudenhove - Kalergi u njemu je tražio, kao posljedicu Prvog svjetskog rata, kojeg je on definirao kao katastrofalni građanski rat između Europljana, političko i ekonomsko jedinstvo europskih država.

Coudenhove je počeo svojom idejom oduševljavati političare i druge važne osobe toga vremena. Intelektualci kao što su Heinrich i Thomas Mann, Stefan Zweig, Gerhard Hauptmann, Reiner Maria Rilke, Franz Werfel i dr. podupirali su njegove ideje. Čehoslovački državni predsjednik Masaryk pripadao je pristalicama tih ideja kao i austrijski savezni kancelar Ignaz Seipel ili francuski ministar vanjskih poslova Aristide Briand. Oko 2.000 osoba prisustvovalo je prvom Paneuropskom kongresu koji je održan od 3. do 6. 10. 1926. u Beču.

Aristid Briand je na zahtjev Coudenhove-Kalergia 5. 9. 1929. u govoru pred Ligom naroda predložio stvaranje Federacije europskih nacija. I njemački ministar vanjskih poslova Gustav Stresemann također je podupirao ovu inicijativu.

Razvoj situacije u Njemačkoj krenuo je kobnim putem, koji je završio već poznatim scenarijem, dolaskom na vlast nacional-socijalista i naposljetku Drugim svjetskim ratom. Paneuropska je unija bila zabranjena u Njemačkoj, a Coudenhove se koncentrirao na održanju neovisnosti Austrije od koje je, prema njegovom mišljenju, ovisila budućnost cijele Europe.

Drugi svjetski rat Coudenhove-Kalergi, kao i njegov nasljednik u funkciji predsjednika Paneuropske unije nadvojvoda dr. Otto von Habsburg, proveo je u SAD-u.

Nakon rata, Coudenhove je uvidio kako najveća opasnost Europi prijete od imperijalističkog komunizma. Godine 1947. osnovao je Europsku parlamentarnu uniju i počeo s obnovom Paneuropske unije. Kao i prije rata opet je glavni cilj organizacije bila borba protiv svih vrsta totalitarizama i ujedinjenje Europe.

Dr. Otto von Habsburg izabran je 1957. za potpredsjednika Paneuropske unije, Otto von Habsburga nakon smrti Coudenhove-Kalergija 1972., a na prijedlog francuskoga državnog predsjednika Georges-a Pompidoua, izabran je za predsjednika Međunarodne paneuropske unije.

Po pitanju europskog ujedinjenja Paneuropska unija dala je jasno do znanja kako nije spremna priznati Jalta-granicu, željezni zastor kao granicu Europe koji ju je dijelio na istok i zapad. Uspostavljeni su kontakti s različitim skupinama tadašnjeg istočnog bloka.

Nakon izbora dr. Otta von Habsburga u Europski parlament 1979. (prvi izravni izbori), paneuropska se misao počela u ovom demokratskom parlamentu sve više etablirati. Tako je u Europskom parlamentu osnovana i paneuropska radna skupina koja danas broji oko 100 članova tj. zastupnika.

Prva inicijativa Habsurga bila je postavljanje prazne stolice u plenarnoj sali Europskog parlamenta kao simbol pripadnosti paćeničkog naroda Srednje i Istočne Europe europskoj obitelji, a koji su tada bili pod sovjetskim režimom.

Paneuropski su se parlamentarci, između ostalog, zalagali za uvođenje jedinstvene europske putovnice, izgradnju graničnih kontrola ili pak za dvanaest zvjezdica na plavoj zastavi kao službenom simbolu Europe.

Dana 19. 8. 1989., na povijesnom paneuropskom pikniku, odaslata je jasna poruka kako se Europa mora ujediniti. Započet je kraj sovjetskog komunizma u Istočnoj i Srednjoj Europi.

Još u listopadu 1989. u bivšem istočnom bloku osnovane su prve paneuropske grupe. U Mađarskoj je postojao jedan odjel još 1988.

Nakon pada željezne zavjese, Paneuropa se zauzela za osnivanje paneuropskih grupacija u zemljama Srednje i Istočne Europe. Politički se koncentrirala na produbljivanju, proširivanju i duhovnoj obnovi Europske unije.

Godine 2004. zakazani termin za novo proširenje Europske unije Paneuropa je smatrala veoma bitnim korakom za ponovno ujedinjenje Europe. Dalja ujedinjenja tj. ulazak ostalih zemalja Jugoistočne Europe, koje još uvijek nisu članice EU, bitan su cilj za nas. Paneuropa se zalaže na ustrajnom učvršćivanju europskog mnoštva.

U prosincu 2004. na generalnoj Skupštini u Stasbourg u za novog predsjednika Međunarodne paneuropske unije izabran je Alain Terrenoire, a za počasnog je predsjednika izabran nadvojvoda Habsburg.

Paneuropska unija danas ima svoje organizacije u ovim zemljama: Albanija, Andora, Austrija, Belgija, Bosna i Hercegovina, Bugarska, Češka, Engleska, Estonija, Finska, Francuska, Hrvatska, Italija, Kosovo, Letonija, Luxemburg, Mađarska, Makedonija, Njemačka, Rumunjska, San Marino, Slovačka, Slovenija, Španjolska, Srbija, Švedska, Švicarska,

Paneuropska unija Bosne i Hercegovine nastajala je 1994. godine pod nazivom Bosanskohercegovačka paneuropska unija. Godine 2006. preregistrirala se na državnoj razini i od tada djeluje pod sadašnjim imenom. Vijeće ministara BiH dalo je dozvolu da Paneuropska unija u svojem imenu koristi ime Bosne i Hercegovine čime je pokazala kolika je važnost ove organizacije kojoj je glavni cilj što skoriji ulazak BiH u veliku europsku obitelj.

Svoj rad koncentrirala je na organizacije različitih okruglih stolova i konferencija. Također, predstavnici Paneuropske unije BiH redovito sudjeluju na skupštinama Međunarodne paneuropske unije, kao i drugim sastancima i konferencijama diljem Europe, a uvijek s ciljem promoviranja Bosne i Hercegovine kao zemlje koja ima što ponuditi Europi.

Mladi Paneuropske unije

U okviru Paneuropske unije BiH djeluje i podgrupa za mlade koji su glavni nositelji aktivnosti. Trenutni predsjednik organizacije Mladih Paneuropske unije BiH je Dario Plavčić iz Busovače. Uz njega, tu je još 14 kolegica i kolega koji dolaze iz svih krajeva Bosne i Hercegovine.

Paneuropska unija ima jako dobru suradnju s mnogim institucijama u BiH i u inozemstvu kao što su Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, Direkcija za europske integracije, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Kantona Sarajevo, Grad Sarajevo, Općina Stari Grad, Hrvatsko kulturno društvo Napredak, Zaklada Konrad Adenauer, Zaklada Robert Schuman, Zaklada Otto von Habsburg, Movimento Cristiano Lavoratori, Fondazione Europa Popolare itd.